

02-04-034

Vi skal ikke kritisere, men hjelpe.

Dagen 3.10.37
9/10-37

Albert Lunde gir Oxford-bevegelsen godt skudsmål

Situasjonen alvorlig for den norske Kinamisjons misjonærer i Shansi.

Albert Lunde kom igår til Bergen for å delta i indremisjonens høstmøte. »Dagen»s medarbeider hadde iformiddag en samtale med hr. Lunde.

— Hvordan vil De karakterisere de religiøse forhold i hovedstaden for tiden?

— Vi er hverken høit oppe eller dypt nede. Arbeidet går sin jevne gang. Det er både stort og rikt, men vi kan ikke tale om store vekkelser, hverken her eller i landet forøvrig nettop nu.

Albert Lunde kommer i denne forbindelse inn på Oxfordbevegelsens arbeide, hvor han er med så langt hans øvrige arbeide tillater det. Også her skjer der noe. Jeg er, sier Lunde, blitt gledelig overrasket over at der ikke merkes noe tilbakeslag, ialfall innen de kretser jeg er kjent. Og de enkelte som kommer med får vi se etterhvert komme stadig nærmere det centrale, det avgjørende. Det eiendommelig for dette arbeide er jo at man får folk i tale, som vi ikke når med vårt vanlige arbeide. Forleden holdtes et spesielt møte for ingeniører, hvor ikke mindre enn 48 stod op og bekjente at de vilde leve med Gud. De har nok fremdeles sine egne metoder. Men de som hevder disse strengst er kanskje de som utretter minst. —

Vår medarbeider refererer her

den gamle innvending om at korset synes å stå i bakgrunnen —

— Ja, disse nye taler kanskje ikke så meget om det, men det er min erfaring at de etterhvert kommer frem til en opplevelse av korset når de kommer med blandt oss gammeltroende som ikke setter oss til opgave å kritisere dem, men hjelpe dem. Lunde nevner i samtalen løp en rekke opplevelser som bekrefter dette på en gripende måte, men som han ikke ønsker nærmere omtalt.

— Det planmessige arbeide som disse mennesker går inn for: å hjelpe den enkelte frem til et liv med Gud, ser jeg som et stort plus til

vårt almindelige indremisjonsarbeide. Jeg tror vi var kommet for langt i vår tro på å opnå alt fra prekestolen. Men det er forholdsvis få vi når der, og det er få som gjennom den kommer i personlig aktivitet og brukes av Gud. Jeg kjenner mange eldre troende som er blitt ganske fornyet ved å oppleve at Gud kunde bruke dem.

— Der innvendes at Oxfordfolkene lite kommer til de gamle kristnes kretser?

— Jeg vil ikke svare anderledes på det enn at jeg vil snu det hele om. Det er vi som bør komme til dem, for å hjelpe dem.

— Men når mange kretser stiller sig avvisende overfor denne vekkelser, må det vel ha en bestemt og påtagelig årsak?

— Ja, sier Lunde, — hvad var årsaken til at indremisjonen delte sig da jeg begynte å forkynne? Hvad var årsaken til at man i Mandal i sin tid og i Haugesund, for å nevne eksempler, besluttet at de ikke skulde ha noe besøk av mig? Lunde forteller her videre om en mann som et sted tok til å lese av hans prekener, men uten å si av hvem de

(Forts. side 2).

**NORGES
BRANDKASSE**

BYGNINGS- OG LØSØREFORSIKRING
EGNE SATSER
UNDERSØK BETINGELSENE

I Bergen: Brandtaksbestyreren
Strandgt. 1. Tlf. 11517

Leonora Christensen
(Løsøreforsikring)
Nye Sandviksvei 6
Tlf. 12262

landdistriktene: Lensmannen
i Fana løsørefors. v. løytnant
Birkeland. Nesttun Tlf. 52160.

Vi skal ikke kritisere —

(Forts. fra side 1).

var. Han holdt på med dette noen søndager, og forsamlingen bad ham fortsette. Da han fortalte av hvem disse prekenere var, spilte det ikke lenger noen rolle.

— Jeg vil bedømme den avvisende holdning på mildeste måte, og da tror jeg at man har et for overfladisk kjennskap til disse folk, man har ikke trengt inn til kjernen. La oss se på frukten. Og når vi betrakter den da gjør vi det ikke på den måte at vi river treet op og kikker på roten, men som Lewis Petrus sier, vi smaker på frukten.

At bunn verdslige mennesker begynner å leve med Gud og går og bærer på sitt nye testamente, at dypt falne mennesker får en ny kraft i sitt liv og begynner å leve et helt nytt liv, det er gode frukter.

Det er ikke noe opsiktsvekkende at der også innen denne vekkelse er slam og at der er mennesker som

kun rent utvortes blir med. Men dertil vi jeg si at vi ikke skal legge en annen målestokk på disse enn på oss selv. Hvor mange ganger hendte det ikke at halve bygden syntes å være omvendt, men etter nogen tid var det hele som blåst bort, kun en og annen frukt satt igjen her og der. Jeg tør ialfall ikke komme og konfirmere disse mennesker, jeg må bare hjelpe dem så godt jeg kan

forts. mangler